17de JAARGANG   CURAÇAO DEN 13den JANUARI 1900.   No. 837

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No. 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 12 Januari.

"Het Huwelijk der Priesters."

Als redactie van een katholiek orgaan zouden wij ons schamen bovenstaanden titel aan het hoofd van ons blad te plaatsen, ware het niet dat wij de volle aandacht onzer lezers wilden vestigen op hetgeen wij hier gaan neerschrijven.

In haar nummer van 5 Januari ll. nam *El Imparcial* uit *La Estrella de Panama* een stuk over, dat beweerde te zijn een *Encycliek van den thans regeerenden Paus Leo XIII*, waarbij den priesters van Spaansch Amerika werd toegestaan zich in den huwelijken staat te begeven.

El Imparcial was eerlijk genoeg om uit een later nummer van dezelfde *Estrella de Panama* eveneens mede te deelen, dat volgens een bericht ontvangen uit Rome bedoelde encycliek als apocrief moet beschouwd worden, gelijk, trouwens, zooals *El Imparcial* erbij aanteekent, wel te veronderstellen was.

En waarlijk, zóó is het ook. Het aangehaalde stuk vertoont zoovele teekenen van onechtheid, dat iemand, die slechts een weinig op de hoogte is van den stijl der Roomsche Curie het na een aandachtige lezing dadelijk als valsch verwerpt.

Vooreerst: het stuk heet geteekend te zijn *den 10den Juli van het jaar des Heeren 1899 en het twintigste van ons Pausschap.* Nu weet iedereen, dat in Juli 1899 de tegenwoordige Paus niet leefde in het *twintigste* jaar van zijn Pausschap, maar wel in het *twee en twintigste* jaar. De Paus kon dus onmogelijk met ontkenning van hetgeen de geheele wereld weet, teekenen in het *twintigste jaar van ons Pausschap.*

Ten tweede: een stuk van zoo ver strekkende beteekenis, dat zeker een geheelen omkeer in de discipline der Kerk zou veroorzaken, zou eerst vier of vijf maanden na de openbaarmaking aankomen in de betrokken landen en dan nog wél ter kennis komen van de belanghebbende personen niet door middel der Bisschoppen, aan wie zulke stukken steeds gericht zijn, maar door middel der pers, door middel van een *courant.* Het is toch waarlijk te gek om zoo iets te *veronderstellen*, laat staan *vol te houden.*

Indien een encycliek van bovenbedoelde strekking voor Spaansch-Amerika, ook Latijnsch-Amerika genaamd, ware uitgegeven, dan had dit stuk ook hier moet aankomen, daar met andere eilanden ook de Curaçaosche eilanden door de Roomsche Curie worden gerekend te behooren tot Spaansch-Amerika. Wij kunnen echter met volkomen zekerheid verklaren, dat bij het Apostolisch Vicariaat van Curaçao een dergelijk stuk *niet is ontvangen.* Onwillekeurig voegen wij hierbij: en ook *nooit zal ontvangen worden*; zóó absurd is de gemaakte veronderstelling.

Wat de naburige republieken aangaat, volstaan wij met de verklaring van Z. D. H. Mgr. A. M. DURAN, Bisschop van Guayana, die deelnam aan het Algemeen Latijnsch-Amerikaansch Concilie, dat in het vorige jaar te Rome gehouden werd.

Z. D. H. schrijft den 21sten November 1899 aan den Directeur van *El Pregonero* te Caracas onder meer het volgende:

Mijn beminde vriend,

Ik verzoek U in de kolommen van uw populair blad bekend te willen maken het plechtig démenti, dat ik door deze regels geef aan het artikel, opgenomen in het eergisteren verschenen nummer van *El Tiempo*, onder dezen titel: *Reforma Gigantesca-Matrimonio de los clérigos. Su autorización por Encíclica de Leon XIII.*

....

Maar ik wil nog meer medewerken tot herstel van dit schandaal door het gezag van de hoedanigheid, welke ik bezit, en derhalve als Vader van het Algemeen Concilie logenstraf ik de verzekeringen en ontken ik de echtheid van het stuk, vervat in het betreffende artikel; als Bisschop van Latijnsch Amerika protesteer ik tegen de smadelijke beschuldigingen, welke in de zinsneden van dat artikel den clerus van onze landen worden aangedaan; als Prelaat van de Venezolaansche Kerk betreur ik en veroordeel ik op de uitdrukkelijkste wijze het gedrag van *El Tiempo*, die als orgaan van algemeene bekendheid te midden eener maatschappij zoo katholiek als de onze, het werktuig wordt ter verbreiding van schandalen en de minachting van de priesterschap uitlokt, terwijl hetzelfde blad onbedachtzaam zich maakt tot echo van de laagheden, welke de buitenlandsche radicale pers uitvindt uit haat tegen onzen heiligen Godsdienst.

U bij voorbaat bedankende voor de bekendmaking van dit schrijven, enz.

Ten overvloede kunnen wij hier nog bijvoegen, dat de aanhef van het apocriefe stuk duidelijk de onechtheid daarvan verraadt. Hier luidt het:

Wij, Leo XIII Paus, Bij de genade van God zijn Plaatsbekleeder op aarde.

Aan U, eerbiedwaardige Aartsbisschoppen, Bisschoppen, Priesters en geloovigen van Latijnsch-Amerika richten Wij ons:

Hoe veel waardiger en geheel anders is de aanhef van de *echte* Pauselijke encyclieken, die tot nu toe verschenen:

Aan de Patriarchen, Primaten, Aartsbisschoppen, Bisschoppen der geheele katholieke wereld, die met den Apostolischen Stoel in vrede en gemeenschap zijn.

Eerwaardige Broeders!

Heil en Apostolischen zegen.

Ook is de redactie, zooals men ze vindt in het valsche stuk: 1° *overwegende, enz.*, 2° *overwegende, enz.*, *verklaren Wij*, niet de gebruikelijke in encyclieken en andere pauselijke stukken, waarin de stijl meer overeenkomt met de waardigheid des Pausen en het gewicht van de zaken, die worden behandeld.

Wij hebben thans aan deze bewijzen niets meer toe te voegen: zij spreken te duidelijk voor de valschheid van het bedoelde stuk dan dat het nog noodig zou zijn verder te gaan en uit den aard der zaak zelve te bewijzen, dat onmogelijk een echt stuk van dezelfde strekking kan verschenen zijn.

Wel mogen wij hier onze lezers een oogenblik opmerkzaam maken op de oneerlijkheid van sommige vijanden der Kerk, die zich niet schamen met zulke onedele wapenen Haar te bestrijden. Voor ons is echter zulk een tactiek het bewijs van de onmacht dier vijanden, die die zich telkenmale te pletter loopen tegen de rots, waarop de Kerk is gebouwd; zoo mogelijk bevestigt zij ons daarenboven nog in onze vaste overtuiging, dat de poorten der hel niets tegen de Kerk vermogen.

Geschiedenis der Boeren.

"De Engelschman is onze vijand! Onthoud dat, mijn zoon, en vergeet nimmer, dat dit land, dat men ons nu misschien ontrooven zal, duur is gekocht met ons bloed en ons leven!" Dat waren de laatste woorden van een Transvaalschen Boer, die, getroffen door een vergiftigen pijl der Seccoeni, op het slagveld te sterven lag. "Ik zal het nooit vergeten!" snikte de jonge Paul Kruger, en drukte na eenige oogenblikken de oogen van zijn dooden vader dicht.

Dat gebeurde in 1877, ten tijde van de annexatie van Transvaal bij Engeland.

Vier jaren waren sinds voorbijgegaan, en, een volwassen man nu, een kranig type van zijn krachtig

FEUILLETON.

HONOR I COMBATE.

(34)

Su sigiente dia Erna Harteneck a larga jama Annemarie di *Amalienhof*, oenda é sâ ta semper, na *Hartenstein.*

E tabata prepara pa experimenta un gran dolor den es moza i el a stranja, ora el a drenta i para su dilanti serio i calma. Coe un boz dudoso é dici coe né:

— Senjora Von Glockner a larga bisa bo, di prepara toer cos pa su binimentoe. Es siman aki mes é ta bini. Ata un lista di cosnan koe tanta Marie kier.

— Masjar bon, senjorita, es moza a respondé coe dulzura, toemando es papel. Lo mi por sabi com ta sigi coe senjora?

— Bon, masjar bon, Erna dici distraido.

Despues di un momentoe di silencio Erna a puntré coe un poco temor:

— Ajera bo tabata dilanti di husticia? Declaracion di es criar bieuw a combencé hueznan di inocencia di Frans?

— Senjorita també ta keré, koe é no ta culpabel? es jioe di molinero a respondé coe un expresion gradicido den su wowo. Ma Dios solamente por juda nos. Catarina su declaracion ta asina bruhar koe ajera mi tabata henteramente desanimar. Si no a resulta koe un otro hende por a doena prueba koe den och'or pa nueb'or Frans no tabata den mondi, anto nos mester ta preparar pa di mas maloe koe por socedé. Tin un castigo duroe pa un cos asina.

— Di es homber di *Grosshof* ta bai adilanti. Bo a tendé caba? Es dokter, koe a caba di sali cerca papa, ta declara koe es homber su naturaleza fuerte lo vencé es herida na su pulmón. Es hincamentoe a toca solamente coe né.

— Gracias á Dios.

Erna a kita for di su lugar i é tabata camna bai bini den kamber. Despues el a keda para dilanti di es mucha muger, miré den su wowo i dici:

— Ma si nan condené sin embargo?

— Dios larga no socedé! Amerike a respondé coe tristeza.

— Sí, sí, asina nos toer ta spera, es moza a sigi impaciente. Ma si mester resulta di otro manera? Kiko lo bo haci? Lo bo no casa sigur coe un homber koe a sinta den prison.

Amerike a hala un paso atras. Un color corrar a presenta riba su cara pálida.

— Kiko lo mi haci? Lo mi keda fiel né, el a respondé coe firmeza.

— Un homber asina, Amerike! Corda bo bon. Esai ta un mancha koe lo keda pa toer su bida.

—Si ta asina, es enamorada di Frans a respondé rebentando na joramentoe, anto hustamente lo é tin necesidad di mi. Tantoe el i mi, nos sabi masjar bon, koe é ta inocente; esai lo juda nos di sufri toer cos.

Erna tabata mira su dilanti coe tristeza. Despues é dici:

—Ta bon. Awé mi no tin mester di bo mas.

Ora koe es mucha muger a sali for di den kamber, es un koe a keda tabata frega su manoe di dolor.

—Es mucha muger simpel ai ta berguenza Erna Von Harteneck, é tabata reconocé den djé mes.

* * *

Mas tantoe cerca dia di tratamentoe di Frans su asuntoe na público tabata jega, mas débil speranza di toer hende tabata bira, koe lo é por moenstra su alibi.

No tabata keda ningun duda koe pa siet'or, el a hiba su enamorada for di cas di Catarina na *Amalienhof.* Riba es punto ai declaracion di es criar bieuw di Annemarie i di es criar di *Amalienhof*, koe a contra nan, ta bini di acuerdo.

Hende por bai toer sosegar na es coenucoe di Von Glockner den binti minuut. Segun Frans ta bisa, é no a bolbe unbez na cas di Catarina. Es tempoe ai tabatin muchoe atacador. Pa esai na diferente lugar den becindad di *Amalienhof* é tabata busca striki, i esai a tardé asina tantoe, koe mester tabata mitar di nuebe promer koe el a jega cas di Catarina. Si ta asina, anto é no por tabatin es encuentro coe su rival den mitar di nuebe pa nuebe.

Com tantoe nan tabata samina es moza, semper su respondi tabata: "Frans a sinta largoe cerca djé i tabata keha coe né, koe ainda é no por haja un trabao i pa esai é no por casa." Koe por tabata mitar di nueb'or of mas laat, esai é no por bisa coe siguridad. Si, contra su declaracion, é no tabata na es momentoe ai na Hohnen, es pueblo koe Catarina ta biba, anto di su biaha di *Amalienhof* pasando pueblo di Hartenstien pa Grosshof, lo é por tabatin es encuentro coe su rival.

Cristian mes por a bisa masjar poco

ras, streed Paul opnieuw mede voor de vrijheid van zijn volk.

Hij deed de ronde om het Boerenlaager. Het was avond; geen geluid werd gehoord van de zijde van het Engelsche kamp. Voor hem lag Majubaheuvel; het was de avond voor den gedenkwaardigen slag.' De Boeren verwachtten een overmachtigen vijand tegenover zich. Sir Evelijn Wood had Natal verlaten en generaal Roberts kwam uit het zuiden met 12,000 man.

Daar meende Paul een verdacht geluid te hooren. Hij luisterde aandachtig met zijn oor tegen den grond. Naderende cavalerie! De vijand!

Bliksemsnel reed hij terug naar het kamp en deelde generaal Joubert zijn ontdekking mede. De generaal keek bedenkelijk. "Ja jongen, het is bijna zeker, dat de vijand nog overmachtiger zal worden dan hij nu reeds is. Sir Evelijn Wood zal trachten, zich met generaal Colley te vereenigen, om dan weer een aanval te ondernemen. Maar we zullen hun dwars zitten, want met mijn 3000 dapperen durf ik hem nog tarten!"

Het werd morgen en er heerschte groote opgewondenheid in het laager. Er was bericht gekomen, dat generaal Colley gedurende den nacht Majubaheuvel had bezet.

Generaal Joubert, door zijn staf omringd, nam door zijn veldkijker den top van Majubaheuvel op. "Ik zie de roodbaadjes!" riep hij uit, en plotseling ging een gejuich onder de Boeren op, die nu ook de Engelsche uniformen gewaar werden en de bajonetten in de verte zagen blinken. Reeds weerklonk schot op schot langs de heuvelrij.

"Dat is een waarschuwing, dat zij voor ons gereed staan!" riep Paul opgewonden uit. "En we zullen ze niet lang laten wachten," zei generaal Joubert. "Generaal Colley heeft een kranig plan bedacht; maar ik geloof, dat we hem gauwer van den heuveltop zullen afjagen, dan hij er met zijn 400 man tegenop geklommen is!"

De bestorming van Majubaheuvel zou van de oostzijde met 200 man plaats hebben, de overigen werden achtergelaten om het laager te bewaken.

Aan den voet van den heuvel gekomen, stegen de Boeren af en lieten de paarden onder bewaking van Kaffers.

De rotsachtige heuveltop, waar de vijand in stelling lag, verhief zich stijl en ruw, een tweeduizend voet boven hen. De vijand was hen zeker al gewaar geworden, want de kogels vlogen nu over de hoofden der klimmende Boeren.

Dezen begonnen zich nu rondom den heuvel te verspreiden, zorgvuldig van elke vuurdekking gebruik makende. Paul was altijd onder de voorsten. Als tijgers kropen zij tegen de helling op, telkens gereed om toe te springen; maar met al hun voorzorg konden zij de Roodbaadjes toch niet verschalken, want aanhoudend werden er salvo's op hen afgegeven. Zij bleven echter ongedeerd, daar de kogels ver over hunne hoofden heen vlogen en geregeld op den beganen grond terecht kwamen.

En troepje Boeren met Paul, meer dan ooit nu bezield door zijns vaders stervenswoorden, aan het hoofd, baande zich nu een weg door een dicht begroeid ravijn, waardoor zij tot op ongeveer 300 meters van den vijand genaderd waren. Het dappere troepje drong sneller en sneller voorwaarts. Zij waren goed tegen het vijandelijke vuur beschut, en toen zij de monding van het ravijn bereikt hadden, loerden zij zorgvuldig over een rotskant, om den vijand te verkennen. Achter een natuurlijke verschansing, duizend voet boven hen, bespeurden zij witte helmen. Eenige Boeren vuurden en de helmen verdwenen. Dat waren de eerste schoten der Boeren geweest. Een officier der Hooglanders keek over den rotswand, om te zien uit welke richting gevuurd was. Paul legde kalm aan, een rookwolk, een knal, en het lichaam van den officier rolde van de rotsen naar beneden. Dit scheen ontsteltenis onder den vijand te brengen. Een oogenblik werd het vijandelijk vuur gestaakt, maar toen, als waren de Engelschen door den onzichtbaren vijand tot razernij gebracht, regende het kogels in het ravijn. Als te voren vlogen de kogels over de hoofden der Boeren heen — de Engelschen schoten naar beneden met een vizier van 1000 meters! De Boeren losten nu schot op schot en vonden in de witte helmen een gemakkelijk mikpunt; elk schot was doodelijk, want de een na de ander verdwenen de helmen, en lagen de dragers dood uitgestrekt op de klippen.

Nu voegden zich van links en rechts andere Boerentroepjes bij dat van Paul, trokken ordelijk de smalle monding van het ravijn door en verspreidden zich daarna weer om den heuveltop heen. Steeds drongen zij hooger op, als gemzen tegen de steile heuvelwanden opklimmende, zich vastklemmende aan de ruige klippen, en weer dekking zoekende achter rotsen en kreupelhout. Van boschje tot boschje sprongen zij verder. Hun door de zon gebruinde gezichten gloeiden van hitte en inspanning en hun oogen schitterden van verlangen om eindelijk op den vijand in te gaan. Het was lang niet gemakkelijk, onder zulk een hevig vuur den heuvel te bestormen, maar zij aarzelden geen oogenblik; allen waren tot het uiterste bereid. Deze anders zoo kalme, flegmatische naturen, werden zich bewust van hun kracht, die Majuba in hen had wakker geschut.

Veel talrijker nu klommen zij hooger, nu tegen een bijna loodrechten rotsmuur op, onder een hagelbui van kogels. Als apen slingerden zij zich om vooruitspringende klippen, sprongen zij van de eene dekking naar de andere! Nu hadden zij den vijand volkomen in 't gezicht gekregen, stonden er vlak tegenover. De Engelschen waren geheel ingesloten. Plotseling verliet een detachement mariniers de stelling en stormde naar beneden, achter eenige ongeveer vijftig meter lager gelegen rotsen. Van deze plaats zou de vijand een veel betere trefkans hebben — maar voor zij de nieuwe stelling hadden bereikt, was reeds menig Engelschman gevallen onder het nimmer falend schot der Boeren.

Nauwelijks hadden de Engelschen hun nieuwe stelling bezet, of zij openden een hevig vuur op de Boeren. Een kogel schoot Paul's oorlapje weg en naast hem werd een kameraad aan den arm verwond. Een twintig Boeren maakten nu behoedzaam een omtrekkende beweging naar 's vijands stelling. Nauwelijks hadden de Engelschen den list bemerkt, of zij sprongen verschrikt op, en renden luid schreeuwend terug; maar vóór ze nog 20 meters geloopen hadden, lag de helft reeds gewond ter aarde. Zij bevonden zich tusschen twee vuren, en slechts enkelen konden nog hun oorspronkelijke stelling op den top van den heuvel bereiken. De Boeren, aangemoedigd op het zien van de vluchtende vijanden, achtervolgden hen, zonder nog verder aan dekking te denken. Overmoedig door het vooruitzicht op een overwinning, hun gezichten zwart van stof en kruitdamp, rukten zij over de lichamen der gesneuvelde vijanden op naar den heuveltop. Paul was de eerste, die de stelling bereikte, op de hielen gevolgd door de andere Boeren. De strijd werd nu wanhopig, want de Engelschen werden van alle zijden aangevallen. In alle richtingen vluchtten zij, enkelen door hun eigen kameraden neergeschoten, en tevergeefs trachtten enkele dapperen den stroom van vluchtenden tegen te houden. De doode lichamen lagen overal verspreid en het gekerm der gewonden was hartverscheurend. Nog gingen de Boeren voort met het moordende werk.

Paul herkende opeens generaal Colley vlak voor zich, zijn weinige overgebleven mannen nog om zich heen verzamelend, met een revolver in de eene hand en in de andere zijn ontbloot zwaard. Hoog boven zijn mannen uitstekend, stond de ongelukkige veldheer op dat oogenblik daar, dapper, uitdagend, een heldenfiguur. Voor de eerste maal was de jonge Boer onzeker van zijn schot, toen hij in bewondering de heldhaftige gestalte voor hem aanschouwde; maar zijn aarzeling duurde slechts kort; opnieuw legde hij aan — sir Porneroy Colley stortte. in het hoofd vlak boven het oor getroffen, ter aarde, te midden van zijn overgebleven dapperen. De overwinning der Boeren was volkomen; de Majuba was overdekt met dooden en stervenden.

Toen Paul even stilstond bij het lijk van generaal Colley, omringd door de doode lichamen zijner met hem gevallen officieren, zei hij bij zichzelven: "Welk een overwinning! Welk een overwinning! Vader, ik heb het niet vergeten!"

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements beschikking, dd. 5 dezer maand, N. 16, is:

1°. aan den Heer M. J. SELHORST, wegens periodieke aftreding, en aan den Heer J. BOER, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als leden van de Schoolcommissie, onder dankbetuiging voor de door hen als zoodanig bewezen diensten;

2°. benoemd: tot leden der schoolcommissie, de Heeren Mr. E. I. VAN LIER en F. J. A. VAN DEN DONK, plaatsvervangende leden; en tot plaatsvervangende leden, de Heeren M. J. SELHORST en J. H. M. ELLIS.

Havennieuws

Na ongeveer twee maanden te New-York in reparatie geweest te zijn, is het stoomschip *Merida* van de *Red D Line* hier teruggekeerd. Door de reparatie en verandering, die deze boot heeft ondergaan, heeft zij voor de passagiers veel aan gerieflijkheid gewonnen.

* * *

De *Advance*, toebehoorende aan J. H. en thuis behoorende te Bonaire, is komende van Barbados 's nachts op de Roques geloopen. De bemanning is gered, maar het schip is verloren.

* * *

De Nederlandsche paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* vertrekt Woensdag, den 17n. dezer naar St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba.

* * *

Dezer dagen kan hier verwacht worden de *Curaçao* van den *K. W. I. M.*, de nieuwe boot, die den 22sten December uit Amsterdam hierheen vertrok en bestemd is om te varen tusschen de havensteden van Venezuela en Colombia en ons eiland.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Finchi Boekhoud, Maria Bruno, Agustin Bethencourt hijo, Pascual Bethencourt, Miguel Bethencourt y fam., Candelaria Bethencourt, Agustin Bethencourt hijo y fam. (2), Rafael Bethencourt é hija. De Sola Lobo & Co., F. Evertsz, JPz. Wed. J. W. Engelbrecht Hopkins, Carlota C. de Goico é hija, Henriqueta P. de Isea, Ermelina Junior, Thomas Juan Lorenzo Rubens, Lucas Turber, Elvira E. M. Vidal, Elisabeth Zechinet.

Niet voor verzending vatbaar een drukwerk geadresseerd aan: Herman J. C. Henriquez, Panamá.

De Friesland.

Een telegram meldde Donderdagmiddag, dat te Parijs het gerucht ging als zou door een Engelsch oorlogsschip op het Hollandsche pantserdekschip *Friesland* geschoten zijn, waarbij een officier van de *Friesland* werd gedood. Dit gerucht werd tot nu toe niet bevestigd, ofschoon de onmogelijkheid van hetgeen gebeurd zou zijn, niet is uitgesloten, daar wij weten, dat de *Friesland* de ambulance van het naar Durban opgebrachte Duitsche stoomschip *Herzog* heeft overgenomen en de Engelschen ook uitrustingen voor ambulance-dienst als oorlogs-contrabande schijnen te beschouwen.

Dankbetuiging.

Deze week ontvingen wij in dank de Tijdtafel van de stoomschepen der *Red D Line*, van welke maatschappij de Heeren RIVAS, FENSOHN & C°. op ons eiland Agenten zijn.

Een mededeeling.

Een circulaire ons toegezonden, meldt dat de zaak tot nu toe gedreven door C. H. JONCKHEER Wz., zal worden voortgezet onder de firma GEBR. JONCKHEER.

Venezuela.

Berichten uit Caracas, door den Consul alhier ontvangen, melden, dat Barquisimeto zich aan de troepen van het gouvernement heeft overgegeven en dat de spoorlijn weer geopend is.

Uit vertrouwbare bron vernemen wij ook, dat het leger van HERNÁNDEZ zich vertakt heeft in zoogenaamde guerrilla-troepen van 500 á 600 man, welke het volk verontrusten en uitplunderen en elke poging om de orde te herstellen verijdelen.

Puerto-Cabello is, zooals door de bladen van Venezuela bericht wordt, zwaar door overstroomingen geteisterd, veroorzaakt door geweldige regens.

Columbia.

Dezer dagen kwam hier het bericht aan van den dood van Sanclemente, president der republiek. Den eenigszins kritieken toestand van het land in aanmerking genomen, is het overlijden van dezen man een dubbel verlies. De revolutionairen nemen nu mogelijk de gelegenheid waar, om hun slag te slaan. Naar wij van welingelichte zijde vernemen, is hunne macht zoo sterk niet als men eerst wel beweerde. Wel behaalden zij eene overwinning op eenige regeeringstroepen in Santander, doch de berichten dienaangaande blijken thans erg overdreven te zijn.

---

cos di es persona koe a ataké. El a bisa, koe nan a ataké p'atras i koe el a keda lucha largoe coe su adversario, promer koe el a haja es hincamentoe di cuchioe. E mester a combini contra su gustoe, koe é no a conocé su enemigoe, ma toch é tabata sostené, koe é ta kere, koe tabata Frans. Es cuchioe koe a haja su sigiente dia na es lugar di desgracia tabata un acusador mudo m[illegible]te.

Den pueblo Hartenstein no tabatin un hende koe tabata keré den culpabilidad di Frans. I al contrario tabata un hecho conocir na toer camina koe Cristian, pa su carácter exaltar i rabioso tabatin basta enemigoe. Secretamente nan tabata papia riba es aki i es aja. Si mira es asuntoe profundamente, anto ta keda poco cos koe hende por atené né. Nan tabata sospecha mas tantoe riba un antiguo atacador di hende den mondi koe poco dia pasar, despues di a completa su tempoe di castigoe, a bolbé na es lugar aki. También toer hende tabata sabi koe es ladron ai a hura Cristian benganza, pasobra un tempoe Cristian a entregé na husticia. Ma a keda solamente na sospecha.

Toer hende tabata spera coe grandi interés sentencia koe lo tin awé. Un dia padilanti a coeri noticia, koe a presenta un testigoe koe por moenstra inocencia di es culpabel.

Segun orden di es donjo di castiljo, es wardador di mondi koe tabata jamar pa testigoe, a bai coe un wagen. E mester bin trecé noticia inmediatamente despues di sentencia.

Un agitacion caluroso a podera di Erna. Inkieto, semper mirando den bentana, é tabata camna di un kamber bai na otro.

Porfin es wagen a jega. Briljando di legria, e wardador di mondi a sali for di wagen, gritando di aleuw es criarnan:

— Victoria. Frans liber!

Es hombar mester bai den cuarto di es majoor i conté toer cos.

— Ki un sorpresa! Hans Otto Steinfels tabata su salbador. E mes dia Domingo anochi, koe tabatin es cuestion den es posada, el a bini Münberg pa och'or. Un sjers koe el a encarga coe telégrafo tabata speré na stacion. Steinfels a drenta un bez.

(*E ta sigi.*)

Ingezonden Mededeelingen.

———o———

"EMULSION DE SCOTT".

———o———

La Semana Cristiana Ilustrada.

Hemos tenido el gusto de recibir el número correspondiente al último jueves de esta hermosa publicación que nos permitimos recomendar á nuestros lectores como un excelente medio de adquirir á precio sumamente módico un magnífico año cristiano ilustrado con más de 400 bonitos grabados.

Precio por un año 8 fr. 50. Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3. rue Seguier.—Paris.

NEDERLAND.

Uit het debat over hoofdstuk III der Staatsbegrooting.

Wij geven hieronder den letterlijken inhoud der redevoeringen, door de heeren Travaglino en Schaepman over het niet uitnoodigen van den Paus ter Vredes-Conferentie gehouden in de Tweede Kamer onmiddellijk vóór de stemming over een motie het betreffende hoofdstuk III.

De heer TRAVAGLINO. Mijnheer de voorzitter! Weldra zal de motie, door den geachten afgevaardigde uit Sliedrecht voorgesteld, in stemming worden gebracht.

Vooraf wensch ik te verklaren welke stem ik daarover wil uitbrengen, en om welke redenen.

Het is mijn voornemen, te stemmen vóór de motie, op den grond waarop ze rust; dien grond accepteer ik gaarne.

Maar in mijn stem wensch ik nog een andere bedoeling te leggen, en wel om mijn diep leedwezen en mijn afkeuring uit te spreken over het niet-uitnoodigen van Z. H. den Paus ter Vredes-Conferentie, waardoor het godsdienstig gevoel van alle Katholieken in Nederland zeer ernstig is gekwetst.

Ik stel er prijs op, deze bedoeling hier openlijk uit te spreken.

De heer SCHAEPMAN, voor de derde maal het woord gevraagd en verkregen hebbende, zegt: Mijnheer de voorzitter! Tot mijn leedwezen moet ik in het uitbrengen van mijn stem over de motie van den geachten afgevaardigde uit Sliedrecht, den heer Kuyper, van meening met den vorigen geachten spreker verschillen. Ik voor mij wensch tegen deze motie te stemmen, niet omdat ik geen levendige belangstelling en sympathie zou koesteren voor de Zuid-Afrikaansche Republieken, maar omdat deze motie niet teruggeeft wat ik, zoo ik een motie wilde voorstellen, daarin uitdrukkelijk zou moeten leggen. Ik kan in de motie, door den geachten afgevaardigde uit Sliedrecht toegelicht en ingeleid, gelijk hij dit gedaan heeft, geen bedoeling leggen, die met de zijne uitdrukkelijk in strijd zou zijn.

Niet dit alleen beweegt mij. Wat mij ook beweegt, is dit. Ik acht het naar mijn overtuiging—en ik hoop, dat men mij die niet ten kwade zal duiden—niet overeenkomstig den eerbied, dien ik aan den Paus verschuldigd ben, om langs een bedekten weg uit te spreken wat ik openlijk niet uitspreken kan. Niet uitspreken kan, zeg ik; want dit weet ik: indien ik de motie van den heer Kuyper vervolledig, dan aanvaardt de heer Kuyper die vervolediging niet. Wat meer is, de vervolediging zou zeer waarschijnlijk door de Kamer niet worden aanvaard, en aan deze nietaanvaarding van mijn vervolediging, dat is aan het verwerpen van mijn voorstel om ook ons leedwezen te betuigen over hetgeen met den Paus is geschied, zou een beteekenis kunnen worden gehecht, die ik daaraan niet gehecht wil zien. Ik ben naar ik meen een goed Roomsche, maar ik ben ook een goed Nederlander, en ik wensch niet door hier een gewichtig vraagstuk in den vorm van een motie in het strijdperk te werpen, een nieuwen strijd in het land in het leven te roepen.

Deze zijn de redenen, waarom ik mijn stem aan de motie van den heer Kuyper niet geven kan en niet geven wil. En dit belet mij niet om, evenals den vorigen geachten spreker, mijn hartgrondig leedwezen erover uit te spreken, dat de Regeering bij het aanvaarden van de uitnoodiging der russische Regeering om de conferentie te dezer stede te houden, niet gezorgd heeft, dat dit debat in de Kamer overbodig ware geweest. Ik protesteer tegen het feit van de niet-uitnoodiging van den Paus, een feit dat echter waarlijk niet geheel voor rekening van de nederlandsche Regeering komt. Het doet mij, niettegenstaande dat, meer dan leed, dat de nederlandsche Regeering tot deze niet-uitnoodiging de hand heeft moeten leenen.

BUITENLAND.

Duitschland. — Washington bezit reeds een monument voor een Jesuiet in de *National Hall of Statuary*, ook de Elzas zal er thans een doen verrijzen voor een zijner waardigste zonen. De gemeente Ensisheim heeft nl. besloten om voor den "Horatius van den Elzas," en deze is niemand anders dan de Eerw. pater Jesuïet Jacobus Balde, een standbeeld op te richten. De geleerde religieus, in 1603 te Ensisheim geboren, werd prediker aan het Hof van Beieren en een der meest begaafde Latijnsche dichters uit de zeventiende eeuw. Door zijn dichtwerk *Urania victrix* verwierf hij zich als den eernaam "Horatius van den Elzas" en tevens een gouden medalje van Paus Alexander VII. In het geheel deed de gevierde latinist vier dichtbundels in het licht verschijnen, welke in alle richtingen een gunstig onthaal en schier ongeloofiijken bijval vonden.

Hij stierf den 6 Augustus 1668 aan het Hof te Neuburg aan den Donau. Zijn stoffelijk omhulsel rust in de nabijheid van de *Tour d'Auvergne*, het monument van den eersten Franschen grenadier, die ten jare 1800 als een slachtoffer zijner vaderlandsliefde op het veld van eer sneuvelde.

Ongetwijfeld stelt de lezer er voorts nog belang in te weten, dat Ensisheim, vóór den dertigjarigen oorlog, de hoofdstad van den Oostenrijkschen Elzas was, en de aloude zetel van den Souvereinen Raad.

Engeland. — Tusschen Engeland en Ierland werden onlangs belangwekkende proeven genomen, ten einde uit te maken welke diensten men bij zeeoorlogen zou kunnen hebben van de telegrafie zonder draad. Deze proeven werden genomen aan boord van schepen, waarmede krijgsoefeningen werden gehouden. Het schip *Europa*, waarop een telegraafpost, stelsel Marconi, was ingericht, werd van het eskader weggezonden. Gelijksoortige toestellen waren ook aangebracht op het admiraalschip *Alexandra* en op den kruiser *Juno*, aan boord waarvan zich Signor Marconi bevond. Nu kreeg de *Juno* bevel om de *Europa* op te zoeken, en na een vaart van ongeveer vijf uur gaven de in de hut van Signor Marconi opgestelde instrumenten de aanwezigheid van het opgezochte schip aan. De *Juno* stelde zich daarop in draadloos-telegrafische gemeenschap met de *Europa*, om aan dit schip het bevel over te brengen, zich weder bij het smaldeel te voegen. Het admiraalschip werd van een en ander op dezelfde wijze ingelicht. Toen de *Juno* hare dépêche ontving, was de kruiser 94 kilometers van de *Europa* en 112 kilometers van het gros der vloot verwijderd; het was toen vijf uur namiddag. De *Europa* wendde onmiddellijk den steven, om zich weder bij het smaldeel te voegen en stelde zich om 7 uur 30 min. 's avonds in gemeenschap met het nog 48 kilometers verwijderde admiraalschip, om de van de *Juno* ontvangen dépêche te herhalen. Deze proeven zijn meermalen op andere afstanden overgedaan en worden in Engeland als een groot succès voor Signor Marconi beschouwd.

Transvaal. — De godsdienstige aard der Boeren gedoogde gewis niet, dat de heilige ernst der Kerstdagen door krijgsrumoer gestoord werd. Vandaar dat de berichten van het oorlogstooneel in die dagen niet talrijk en ook van minder belang waren. Thans echter komt er weer beweging in het kamp.

Allereerst wordt de aandacht weer gevestigd op Ladysmith. Berichten van Generaal White melden, dat kwaadaardige koortsen en dissenterie steeds meer slachtoffers maken onder de belegerden.

De telegraaf meldde ook, dat den 5en en 6en dezer de Boeren beproefd hebben de stad den genadeslag te geven, hetgeen echter niet schijnt gelukt te zijn. Zeker is het dat er verwoed gevochten is en dat aan weerszijden gevoelige verliezen geleden zijn. Bijzonderheden ontbreken. De Engelsche minister schijnt deze liefst onder zich te houden.

Van de Engelsche bevelhebbers heeft Generaal French de laatste dagen het meest van zich doen spreken. De vorige week heette het, dat hij de Boeren uit Colesberg verdreven, hun geschut tot zwijgen gebracht had, enz. Met geestdrift begroette men in Engeland deze overwinning. Die geestdrift is echter reeds merkelijk bekoeld. Uit latere berichten toch is gebleken, dat de Boeren de stad verlaten hebben om gunstige stellingen op de heuvelen in den omtrek te bezetten; maar van eene inname der stad door de Engelschen kon geen sprake zijn. Herhaaldelijk heeft French beproefd de Boeren uit hunne stellingen te verdrijven, doch telkens werd hij teruggeslagen. Een buitenkansje voor de Boeren mag het heeten, dat hun een trein met levensmiddelen, ammunitie en rum, bestemd voor de troepen van French, in handen gevallen is.

Evenals Joubert aan de Tugela, houdt Cronjé de Engelsche macht in bedwang aan de Modderrivier. Bij dat al schijnen de Boeren nog troepen en tijd beschikbaar te hebben om hunne veroveringen uit te breiden. Zoo maakten ze zich meester van Dordrecht in de Kaapkolonie, Douglas in Griqualand en Kuruman in Bechuana.

Ook Baden Powell, de commandant van Mafeking heeft weer eens iets van zich laten hooren. Op groote schaal werd een uitval gewaagd, gedekt door cavallerie en artillerie. Met gevoelige verliezen moest hij echter terugtrekken.

Op zee toonen de Engelschen beter thuis te zijn dan te land. Beducht, dat de Boeren versterking ontvangen vía Lorenzo Marquez, wordt nauwkeurig achtgegeven op de koopvaardijers, die het Suezkanaal passeeren. Na de *Bundesrath* werden de Duitsche stoombooten *General* en *Herzog* aangehouden, hetgeen in Duitschland algemeene verontwaardiging gewekt en krachtige protesten uitgelokt heeft. Men weet, dat zich aan boord

van de *Herzog* Hollandsche, Belgische en Duitsche ambulancen bevinden. Onze Minister van Marine heeft den Commandant van H. Ms. pantserdekschip *Friesland* orde gegeven naar Durban op te stoomen, om genoemde ambulancen op te nemen en naar de Delagoabaai te transporteeren.

De laatste berichten melden dat Maarschalk Roberts en Sirdar Kitchener in de Kaapkolonie zijn aangekomen. De Boeren hebben bereids te kennen gegeven, dat het hun zeer vereerend zal zijn met zoo'n voorname lui te doen te krijgen.

— Een Engelsch correspondent heeft met een predikant het slagveld van Nicholsonsnek bezocht, kort nadat er gevochten was. Het *Handelsblad* vertaalt uit zijn verslag eenige stukken.

Twee Boeren, met hun geweren in de hand en de patronengordel om het lichaam kwamen hun te gemoet. De correspondent en de predikant stelden zich in hunne qualiteiten voor. De eene Boer was een man van 35 à 38 jaar, de tweede een jongen man van circa 24. De oudste sprak goed Engelsch, de jongste verstond het. Beiden hadden aangename, baardige gezichten.

„De dooden" — zeide de oudste — "liggen op den top, en ik ben bang, dat gij er velen te begraven zult hebben."

Zij klauterden en kropen den steilen heuvel op — somtijds op handen en voeten — in de richting waar een groote witte vlag wapperde, die in de Boerenoorlogen zulk een belangrijke rol schijnt te moeten spelen. Hier was het een beddelaken van een officier.

„Een paar malen moesten wij ophouden, omdat wij onzen adem kwijt waren, doordat 't zulk een steil pad was. Onze beide Boeren, die werkelijk uitstekende kerels waren, wilden gaarne het laatste nieuws weten. Zij vertrouwden noch de Pretoria-couranten, noch de slechts van Engelsche overwinningen sprekende Natalsche bladen. Zij gaven toe dat in Elandslaagte de Engelschen gewonnen hadden, dat was een ongeluk zeiden zij en de verhouding was 3000 tegen 750. Zij beweerden dat bij Rietfontein en bij Ladysmith of Lombardskop zij overwonnen hadden. Ik voor mij, zeide de oudste Boer, geloof dat een Boer in een guerilla-oorlog 10 Engelschen waard is. Een ovaal plateau vormde den top van den heuvel. De heuvel had overal steile helling op een kant na, de zijde waar de Engelschen er op gekomen waren en waar de Boeren ze later gevolgd waren. Onder den eenigen schaduwrijken boom was een tijdelijk hospitaal ingericht, en die niet door de doktoren der Boeren oogenblikkelijk na het gevecht ontdekt waren, lagen daar en ontvingen de eerste hulp van de Engelsche doktoren.

De correspondent zegt, dat de gewonden, die hij ontmoette, verklaarden dat de Boeren en Hollandsche doktoren de gewonden en gevangenen met alle voorkomendheid behandelden. De gewonden waren nog vrij vroolijk en maakten grappen en een Ier, die aan de zijde der Boeren gevochten had en ook gewond was, deed daar het hardst aan mede.

Op het slagveld waren eenige kleine groepen Boeren, sommige te paard, sommige te voet. Vele kwamen naar ons toe om een praatje te maken. Voor ons uit lagen de Engelsche dooden, juist zooals zij gevallen waren — neen, toch niet, de Boeren hadden de gezichten van de arme kerels met hun helmen bedekt om te verhinderen dat de stralen der tropische zon hun reeds vertrokken gelaatstrekken zouden verzengen. Sommigen hadden geen schoenen meer aan. "Dat is toch geen lijkenschennis," — zeide onze oudste begeleider, "ik verzeker u dat we schoenen noodig hebben." Ik telde ruim 30 lijken, die op een kleine oppervlakte lagen. Bij elk lijk zagen wij een hoop leege patronen, die aantoonden, dat zij zich niet hadden overgegeven zonder een schot te lossen. Bij het lijk van een der Irish Fuseliers raapte ik eenige pagina's van de Voorbereiding tot de Biecht op. Maar vele der overblijfselen op dit slagveld waren te treurig om te noemen. De dooden werden in drie graven op den heuveltop begraven.

De Boeren hadden gedurende het gevecht de heuvels aan de zijde der steile kanten bezet en onderhielden van daar uit een vuur ofschoon, zooals de Boeren zeiden, zij te ver af waren om eenig kwaad te doen.

Een kleine macht echter—ongevaar 240 man sterk—door de ontsnapte muildieren gewaarschuwd dat er iets aan de hand was, was van achteren langs denzelfden weg dien de Engelschen genomen hadden, genaderd en was tot den aanval overgegaan. Zij verloren daarbij 4 dooden en 12 gewonden. De Boeren zeiden dat de mannen, die aangewezen waren om dien aanval tegen te houden, zoo dom waren salvo's te vuren. Toen hadden de Boeren slechts, wanneer zij een aanval verwachtten, dekking te zoeken en tusschen de salvo's voorwaarts te rukken en kalm te vuren. De Boeren spreken tegen dat de Engelschen geen ammunitie meer hadden en boden aan den correspondent er hoopen van te wijzen.

De Boeren vertelden hun dat generaal Joubert de doodstraf op het vuren op de vlag van het Roode Kruis had gesteld.

ADVERTENTIEN.

"LA CORONACION"

REAL FABRICA DE CIGARRILLOS

Otrabanda, Calle Ancha.

Los cigarrillos de esta afamada Fábrica están elaborados con los mejores materiales de la Habana.

ALGODON, PECTORAL, TRIGO, BERRO ETC. ETC.

SE VENDEN POR MAYOR Y AL DETAL

en todos los Almacenes, Botiquines, Boticas y Tiendas de Curaçao, Bonaire, Aruba, Trinidad, Venezuela, Haiti, Colombia, etc. etc.

En esta fábrica encontrarán los fabricantes

PAPEL PARA CIGARRILLOS, PICADURAS DE PRIMERA CLASE ETC.

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,

NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Viveres.

BRANDSPIRITUS

tegen 40 ct. per Liter.

Brandspiritus toestellen

bij A. J. L. STUMPF.

Bureau-Veritas

REGISTRE INTERNATIONAL DE CLASSIFICATION DE NAVIRES.

SOCIÉTÉ ANONYME AU CAPITAL DE DEUX MILLIONS QUATRE CENTS MILLE FRANCS. (ENTIÈREMENT LIBERÉ).

Ondergeteekenden hebben de eer het publiek hierbij mede te deelen, dat zij door het Bestuur van bovengenoemde maatschappij benoemd zijn tot Agenten voor Curaçao.

Curaçao 15den December 1899.

LEON V. LEYBA & Co.
Waterkant No. 14.

Curacaosche Agentuur

VAN

N. Joachimson te Hamburg.

A. J. L. STUMPF.

Heerenstraat, Curaçao.

Ontvangen en ontpakt

GEEMAILLEERDE HUISHOUDARTIKELEN.

Groote sorteering Hollandsche & Engelsche Provisien & Delicatesses.

—o—

Hollandsche Hammen.—Balen witte rijst. Z. M. & L. Kazen— Edammer Kazen —Margarine Boter in blik van $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, 10 & 15 lb—Geurige zwarte thee.

Bismarck Bier $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{2}$ flesschen.
Tivoli Bier $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{2}$ flesschen.
Diverse merken $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{2}$ fl. Cognac.
Likeuren & Bitters — Absent & Duitsche Kummel.
Victoria Water. Broodsuiker.
Huntley & Palmer Beschuiten.
Rookvleesch & Cervelaatworst in Blik.
Blikjes groenten van Tieleman & Dros.
Sardines, Kisten Condensed Melk.
Roode & Witte wijnen van Albert Ayquesparsse & Co.
Naaimachines !!!

—o—

Kisten Star Mottled & Brown Almond zeep.
Stormlantaarns.

—o—

Vaatjes ingelegde groenten.
Heeren-, dames-, & kinderstroohoeden.
Dames- & Heeren zakhorlogies.
Prachtige wekkers.

—o—

Holl. Sigaren van :
KRAAIJVANGER & Co.
HOFLEVERANCIERS.
J. H. V. D. VELDE.
GEKROONDE ADELAAR.
Nederl. Sigarenfabriek
"TRIO."

—o—

Maconochiestroopen als: Strawberry, Raspberry & Lemon.
Bessensap $\frac{1}{1}$ & $\frac{1}{2}$ fl. Frambozensap
Rozijnen, Krenten, Noten.

—o—

Een veel meer andere goederen, te veel om te specificeeren.
Men wordt beleefd verzocht een kijkje te komen nemen.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Januari t/m 30 Juni 1897, onder N°. 7187 G t/m N°. 1787 H, zal plaats hebben op Donderdag den 18den Januari a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 11den Januari 1899
De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

Fotografía Soublette.

—o—

Este muy conocido Taller ofrece de nuevo sus trabajos á sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos é ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO de 8 A. M. — 4 P. M.

BOTICA CENTRAL

DE LANNOY & Co.

Overzijde— Breedestraat.

Groot voorraad van artsenijen en van de allernieuwste patentmiddelen: allervoortreffelijkste wijnen van de beste merken; heerlijke siropen; sodawater; brillen van allerhande soorten; allerfijnste en allerwelriekendste parfumerieën; cacao en chocolade van verschillende merken; uitgezochte confituren; sigaren uit de meest geroemde fabrieken, enz., enz., enz.

Agentuur van het gerenommeerde **Lans' extra Stout**, door meer dan duizend geneeskundigen in Nederland en verreweg door de meeste van Curaçao aanbevolen; van het **heerlijke bier El Ciervo**, het deugdelijkste voor de tropische gewesten, om de geringe hoeveelheid alcohol, welke het bevat; van de **Elixir de Capuchino**, bereid door H. Suels, het groote en onfeilbare geneesmiddel voor de spoedige genezing der vrouwenkwalen.

Alles tegen schappelijke prijzen

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fiá ariba nan na *Spaar- en Beleenbank*, esta esnan for di 1 di Januari té 30 di Juni 1897 bao di N°. 7187 G té N°. 1787 H, lo toema lugá dia Huebes 18 di Januari i dia nan koe ta sigi.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curaçao, 11 di Januari 1899.
President,
M. P. CURIEL.

TIJD--TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1900.	Caracas	Hildur	Philph^a	Marcb^o	Caracas	Hildur	Philph^a	Marcb^o
Vertrekt van NEW YORK	Jan. 6	Jan. 12	Jan. 20	Jan. 26	Feb. 6	Feb. 10	Feb. 20	Feb. 24
Doet SAN JUAN aan	„ 11		„ 25	Feb. 1	„ 11		„ 25	Maart 2
„ PONCE	„ 12		„ 26	„ 2	„ 12		„ 26	„ 3
„ CURAÇAO	„ 14	„ 21	„ 28	„ 4	„ 14	„ 19	„ 28	„ 5
Komt aan te LA GUAYRA	„ 15		„ 29		„ 15		Maart 1	
Vertrekt van „	„ 17		„ 31		„ 17		„ 3	
Komt aan te PTO. CABELLO	„ 18		Feb. 1		„ 18		„ 4	
Vertrekt van „	„ 19.		„ 2		„ 19		„ 5	
Komt aan te CURAÇAO	„ 20		„ 3		„ 20		„ 6	
Vertrekt van „	„ 21	„ 29	„ 4	„ 12	„ 21	„ 26	„ 7	„ 14
Doet LA GUAIRA aan	„ 22		„ 5		„ 22		„ 8	
„ PONCE „	„ 24		„ 7	„ 14	„ 24		„ 10	„ 16
„ SAN JUAN	„ 25		„ 8	„ 15	„ 25		„ 11	„ 17
Komt aan te NEW-YORK	„ 30	Feb. 7	„ 13	„ 21	Maart 2	Maart 7	„ 16	„ 23

CURACAO-MARACAIBO DIENST.

	Merida	Hildur	Merida	Marcb^o	Merida	Hildur	Merida	Marcb^o
Vertrekt van CURACAO	Jan. 14	Jan. 22	Jan. 28	Feb. 5	Feb. 14	Feb. 20	Feb. 28	Maart 6
Komt aan te MARACAIBO	„ 15	„ 23	„ 29	„ 6	„ 15	„ 21	Maart 1	„ 7
Vertrekt van „	„ 18	„ 28	Feb. 1	„ 11	„ 18	„ 25	„ 4	„ 13
Komt aan te CURACAO	„ 19	„ 29	„ 2	„ 12	„ 19	„ 26	„ 5	„ 14